

Hensigten med Konventionens Bestemmelser og det foreliggende Lovforslag er at skabe et Værn for Børnene derved, at der gives Mødrene Adgang til at udeblive fra Arbejdet og passe Børnene i den første Tid, ligesom man ved Bestemmelsen om Fritagelse for Arbejde før Fødslen vil værne Fostrets Sundhed. Mod Forholdsregler i denne Retning vil ingen kunne gøre Indvending, forudsat at man ved de paagældende Regler holder sig til, hvad der er paakrævet for at opnaa den tilsigtede Beskyttelse. Spørgsmaalet bliver derfor, om de foreslaaede Bestemmelser er af en saadan Art, at de kan betegnes som dikteret af Nødvendigheden. Da det drejer sig om et Omraade, hvor der findes Lovbestemmelser i Forvejen, vil det være nærliggende at besvare dette Spørgsmaal ud fra en Undersøgelse af, om de gældende Regler har medført saadanne Virkninger, at en Reform maa indføres. De nuværende Bestemmelser i den danske Lovgivning gaar ud paa, at Kvinder, der er ansatte i *industrielle Virksomheder*, har Adgang til at faa Understøttelse 4 Uger efter Fødslen, forsaavidt de har deres Barn hos sig. Denne Understøttelse gives kun, naar der er Trang tilstede, og Kvinderne vil, forsaavidt der foreligger Attest fra en Læge, have Adgang til at arbejde i de 4 Uger.

Os bekendt er der ikke i de forløbne Aar lydt Klage over, at den herhenhørende danske Lovgivning ikke har skabt den tilstrækkelige Beskyttelse for de fødende Kvinder, ligesom der ikke foreligger noget Bevis for, — eller blot et Forsøg paa at føre noget Bevis for — at de nugældende Regler har ført til, at den opvoksende Slægt er blevet vanrøgtet og ødelagt. Man kunde heroverfor maaske indvende, at det vilde være for sent at indføre en Beskyttelse, naar Børnene først var ødelagte. Det er heller ikke vor Mening; men vi kan blot ikke indse, at en Vedtagelse paa en Kongres er en tilstrækkelig Motivering for Gennemførelsen af en stor social Lovgivning, naar det ikke samtidig kan paapeges, at en saadan Lov afhjælper et Savn her i dette Land eller kan tjene til at forebygge en ellers indtrædende Fare. Da det første ikke er Tilfældet, maatte de nye Regler vel motiveres med en Henviisning til den Skade, der ellers vil ske. Men heller ikke i denne Henseende er der fremkommet Argumenter, der kan overbevise os om de nye Reglers Berettigelse. Der foreligger os bekendt ikke noget Materiale, der kan bevise, at det i Almindelighed, uanset Arbejdets Art, maa anses for nødvendigt for Fostrets Sundhed, at der udenvidere aabnes Adgang for Moderen til at unnlade at passe sit sædvanlige Arbejde 6 Uger før Nedkomsten, ligesaa lidt som der fra Lægevidenskabens Side foreligger nogen Udtalelse om, at en saadan Forholdsregel er uomgængelig nødvendig. Den Omstændighed, at intet af de store Industrilande, hvor de skadelige Følger af Kvinders Arbejde før og efter Nedkomsten jo maatte vise sig særlig tydeligt, har indført Bestemmelser af tilnærmelsesvis saa vidtrækkende Omfang, som de nu foreslaaede, taler ogsaa i høj Grad for, at vort Standpunkt er rigtigt.

Idet man iøvrigt maa henholde sig til de nysanførte Betragtninger, skal man bemærke følgende til det nu fremlagte Lovforslags Enkeltheder.

ad § 1.

Udvidelsen af Beskyttelsen for Barselkvinder til ogsaa at omfatte Kvinder indenfor Haandværk-, Handels- eller Transportvirksomheder kan man ikke principielt fra raade, selv om der ikke foreligger noget Bevis for, at en Lovgivning er tiltrængt paa dette Omraade. Det samme gælder Bestemmelsen om, at det er *alle* Kvinder, der er ansat i Industri-, Handels- eller Transportvirksomheder, der falder ind under Loven.

Et absolut Forbud mod at arbejde i 6 Uger efter Nedkomsten vil ofte føles som en Uretfærdighed af de Kvinder, der godt kan arbejde i en Del af denne Tid, og da vi er af den Overbevisning, at det praktiske Liv selv vil ordne Forholdet i de Tilfælde, hvor en Hviletid udover de nugældende 4 Uger er nødvendig, mener vi ogsaa under Hensyn til de Virkninger, en saadan Bestemmelse i Forbindelse med Bestemmelserne om Fritagelse for Arbejde før Nedkomsten vil have for Kvinders Adgang til at faa Arbejde, at en Udvidelse til 6 Uger ikke bør finde Sted, medmindre det kan godtgøres, at dette i Almindelighed er nødvendigt for Moderens og Barnets Skyld. I hvert Tilfælde maa den nugældende Bestemmelse om Adgang til at arbejde, naar den fornødne Lægeattest foreligger, bevares.

ad § 2.

Der har hidtil ikke været Bestemmelser om Kvinders Arbejde før Nedkomsten, og man maa stille sig noget tvivlende overfor Nødvendigheden af nu at indføre saadanne Bestemmelser. Det kan ikke undgaa at medføre Ulemper for en Virksomhed, naar dens